

२०७२ पौष ७ मंगलबार २२-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
“मीठे बच्चे- तिमी मनसा-वाचा-कर्मणा धेरै खुशीमा रहनु छ, सबैलाई खुशी गर्नु छ, कसैलाई पनि
दुःख दिनु छैन ।”

प्रश्न:- डबल अहिंसक बन्ने बच्चाहरूले कुनचाहिँ ध्यान राख्नु छ ?

उत्तर:- (१) ध्यान राख्नु छ- यस्तो कुनै वचन मुखबाट ननिस्कियोस् जसबाट कसैलाई दुःख पुगोस् किनकि बोलीद्वारा दुःख दिनु पनि हिंसा हो । (२) हामी देवता बन्नेवाला हौं, यसैले चलन धेरै रोयल हुनुपर्छ । खान-पान न धेरै उच्च, न निम्न होस् ।

गीत:- निर्बल से लडाई बलवान की.....

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा सिकीलधे बच्चाहरूलाई बाबा दिनहुँ शुरुमा नै सम्झाउनु हुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्भरेर बस अनि बाबालाई याद गर । भन्ने गर्छन् नि- अटेन्शन प्लीज ! बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- एक त अटेन्शन देऊ बाबा तर्फ । बाबा कति मीठो हुनुहुन्छ, उहाँलाई भनिन्छ प्यारको सागर, ज्ञानको सागर । त्यस्तै तिमी पनि प्यारो बन्नु पर्छ । मनसा-वाचा-कर्मणा हरेक कुरामा तिमी खुशी रहनु पर्छ । कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन । बाबाले पनि कसैलाई दुःखी गर्नु हुन्न । बाबा आउनु भएको हो नै सुखी बनाउन । तिमीले पनि कुनै प्रकारको, कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन । कुनै पनि यस्तो कर्म गर्नु हुँदैन । मनसामा पनि आउनु हुँदैन । तर यो अवस्था अन्तिममा हुन्छ । केही न केही कर्मेन्द्रियहरूद्वारा भूल हुन्छ । आफूलाई आत्मा सम्भन्ध्यौ, अरूलाई पनि आत्मा भाइ देख्यौ भने फेरि कसैलाई दुःख दिने छैनौ । शरीर नै नदेखेपछि दुःख कसरी दिने ? यसमा गुप्त मेहनत छ । यो सारा बुद्धिको काम हो । अहिले तिमी पारस बुद्धि बनिरहेका छौ । तिमी जब पारसबुद्धि थियौ, त्यतिखेर तिमीले धेरै सुख देख्यौ । तिमी नै सुखधामको मालिक थियौ नि । यो हो दुःखधाम । यो त धेरै साधारण छ । त्यो शान्तिधाम हो हाम्रो प्यारो घर । फेरि वहाँदेखि पार्ट खेलन आयौ, दुःखको पार्ट धेरै समय खेल्यौ, अब सुखधाममा जानु छ यसैले एक-अर्कालाई भाइ-भाइ सम्भन्नु पर्छ । आत्माले, आत्मालाई दुःख दिन सक्दैन । आफूलाई आत्मा सम्भरेर आत्मासँग कुरा गर्नु छ । आत्मा नै तख्तमा विराजमान छ । यो पनि शिवबाबाको रथ हो नि । बच्चीहरूले भन्छन्- हामी शिवबाबाको रथलाई शृंगार गर्छौं, शिवबाबाको रथलाई खुवाउँछौं । अनि शिवबाबा नै याद रहन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ नै कल्याणकारी बाबा । भन्नुहुन्छ- म ५ तत्त्वहरूको पनि कल्याण गर्छु । वहाँ कुनै पनि चीजले कहिल्यै दुःख दिँदैन । यहाँ त कहिले तूफान, कहिले ठण्डी, कहिले के भइरहन्छ । वहाँ त सदाबहार मौसम रहन्छ । दुःखको नाम हुँदैन । त्यो हो नै स्वर्ग । बाबा आउनु भएको छ- तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउन । उच्च भन्दा उच्च भगवान् हुनुहुन्छ, उच्च भन्दा उच्च बाबा, उच्च भन्दा उच्च सुप्रीम टीचर पनि हुनुहुन्छ । त्यसैले अवश्य उच्च भन्दा उच्च नै बनाउनु हुन्छ नि । तिमी यस्तो लक्ष्मी-नारायण थियौ नि । यो सबै कुरा बिस्रियौ । यो बाबा नै बसेर सम्झाउनु हुन्छ । ऋषि-मुनि आदिसँग सोध्दथे- तपाईंले रचयिता र रचनालाई जान्नु भएको छ ? अनि उनले नेती-नेती भनिदिन्थे । वास्तवमा उनको पासमा यो ज्ञान नै थिएन भने फेरि परम्परा कसरी चलन सक्छ ? बाबा भन्नुहुन्छ- यो ज्ञान मैले अहिले नै दिन्छु । तिम्रो सद्गति भएपछि फेरि ज्ञानको आवश्यकता हुँदैन । दुर्गति नै हुँदैन । सत्ययुगलाई भनिन्छ सद्गति । यहाँ छ दुर्गति । तर यो पनि कसैलाई थाहा छैन- हामी दुर्गतिमा छौं । बाबाको लागि गायन गरिन्छ- लिबरेटर, गाइड, खिवैया ।

विषय सागरबाट सबैको नाउ पार गर्नुहुन्छ, उसलाई भनिन्छ क्षीरसागर। विष्णुलाई क्षीर सागरमा देखाउँछन्। यो सबै हो भक्ति मार्गको गायन। ठूलो-ठूलो तलाउ हुन्छ, जसमा विष्णुको ठूलो चित्र देखाउँछन्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— तिमीले नै सारा विश्वमा राज्य गरेका हो। अनेक पटक हार खाँथौ अनि विजयी बन्थौ। बाबा भन्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो, यसमाथि विजयी बनेपछि तिमी जगतजित बन्छौ, त्यसैले खुशीले बन्नु पर्छ नि। ठीक छ, गृहस्थ व्यवहारमा, प्रवृत्ति मार्गमा बस तर कमल फूल समान पवित्र रहने गर। अहिले तिमी काँडाबाट फूल बनिरहेका छौ। समझमा आउँछ— यो हो काँडाहरूको जंगल। एक अर्कालाई कति दिक्क गर्छन्, कुट्छन्। बाबाले मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— तिमी सबैको अब वानप्रस्थ अवस्था हो। साना-ठूला सबैको वानप्रस्थ अवस्था हो। तिमी वाणीदेखि टाढा जानको लागि पढ्छौ नि। तिमीलाई अहिले सद्गुरु मिल्नु भएको छ। उहाँले तिमीलाई वानप्रस्थमा लैजानुहुन्छ। यो हो विश्व-विद्यालय। भगवानुवाच छ नि। म तिमीलाई राजयोग सिकाएर राजाहरूको राजा बनाउँछु। जो पूज्य राजाहरू थिए, उनै फेरि पुजारी राजाहरू बन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, राम्रोसँग पुरुषार्थ गर। दैवीगुण धारण गर। ठीकै छ खाऊ, पिऊ, श्रीनाथ द्वारेमा जाऊ। त्यहाँ घिउको माल धेरै मिल्छन्, घिउको कुवा नै बनेका छन्। खान्छन् फेरि कसले? पुजारी। श्रीनाथ र जगन्नाथ दुवैलाई कालो बनाएका छन्। जगन्नाथको मन्दिरमा देवताहरूको गन्दा चित्र छन्, त्यहाँ चामलको हाण्डा बनाउँछन्। त्यो पाकेपछि ४ भाग हुन्छन्। केवल चामलको नै भोग लाग्छ किनकि अहिले साधारण छौ नि। यस तर्फ गरिब र त्यस तर्फ धनवान। अहिले त हेर कति गरिब छन्। खान-पिउनको लागि केही मिल्दैन। सत्ययुगमा त सबैथोक हुन्छ। बाबाले आत्माहरूलाई बसेर सम्झाउनु हुन्छ। शिवबाबा धेरै मीठो हुनुहुन्छ। उहाँ त हुनुहुन्छ निराकार, प्यार आत्मालाई गरिन्छ नि। आत्मालाई नै बोलाइन्छ। शरीर त जलिसक्यो। उसको आत्मालाई बोलाउँछन्, दियो बाल्छन्। यसबाट सिद्ध हुन्छ आत्मालाई अँध्यारो हुन्छ। आत्मा हो नै शरीर रहित, फेरि अन्धकार आदिको कुरा कसरी हुन सक्छ? वहाँ यस्ता कुरा हुँदैनन्। यो सबै हो भक्ति मार्ग। बाबाले कति राम्रोसँग सम्झाउनु हुन्छ। ज्ञान धेरै मीठो छ। यसमा आँखा खोलेर सुन्नु पर्छ। बाबालाई त देख्नु छ नि। तिमीले जान्दछौ— शिवबाबा यहाँ विराजमान हुनुहुन्छ, त्यसैले आँखा खोलेर बस्नु पर्छ नि। बेहदको बाबालाई देख्नु पर्छ नि। शुरूमा बच्चीहरू बाबालाई देखासाथ ध्यानमा जान्थे। आपसमा पनि बसी-बसी ध्यानमा जान्थे। आँखा बन्द गरेर दौडिरहन्थे। कमाल त थियो नि। बाबाले सम्झाइ रहनुहुन्छ— एक-अर्कालाई देख्छौ भने यस्तो सम्झ— म आत्मा भाइले आत्मासँग कुरा गर्छु, भाइलाई सम्झाउँछु। तिमीले बेहदको बाबाको राय मान्दैनौ? तिमी यो अन्तिम जन्म पवित्र बन्थौ भने पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौ। बाबाले धेरैलाई सम्झाउनु हुन्छ। कसैले त तुरुन्तै भनिदिन्छन्— बाबा म अवश्य पवित्र बन्छु। पवित्र रहनु त राम्रो हो। कुमारी पवित्र हुँदा सबैले उनलाई ढोक्छन्। विवाह गरेपछि पुजारी बन्छन्। सबैलाई ढोग्नु पर्ने हुन्छ। त्यसैले पवित्रता राम्रो हो नि। पवित्रता छ भने शान्ति, समृद्धि पनि हुन्छ। सारा आधार पवित्रतामा छ। बोलाउँछन् पनि— हे पतित-पावन आउनुहोस्। पावन दुनियाँमा रावण नै हुँदैन। त्यो हो नै रामराज्य, सबै मिलेर रहन्छन्। धर्मको राज्य हो फेरि रावण कहाँबाट आयो? रामायण आदि कति प्रेमले सुनाउँछन्। यो सबै हो भक्ति। बच्चीहरू साक्षात्कारमा डान्स गर्न थाल्छन्। सत्यको नाउको त गायन छ— हल्लिन्छ तर डुब्दैन। अरू कुनै सत्सङ्गमा जान मनाही गर्दैनन्।

२०७२ पौष ७ मंगलबार २२-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 यहाँ कति रोक्छन् । बाबाले तिमीलाई ज्ञान दिनुहुन्छ । तिमी बन्छौ बी.के. । ब्राह्मण त अवश्य बन्नु
 छ । बाबा हुनुहुन्छ नै स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला त्यसैले अवश्य हामी पनि स्वर्गको मालिक हुनुपर्छ ।
 हामी यहाँ नर्कमा किन परेका छौं ? अहिले समझमा आउँछ— पहिले हामी पनि पुजारी थियौं, अब
 फेरि पूज्य बन्छौं, २१ जन्मको लिए । ६३ जन्म पुजारी बन्यौ, अब फेरि हामी पूज्य, स्वर्गको मालिक
 बन्छौं । यो हो नरबाट नारायण बन्ने ज्ञान । भगवानुवाच— म तिमीलाई राजाहरूको राजा बनाउँछु ।
 पतित राजाहरूले पावन राजाहरूलाई नमन, वन्दन गर्छन् । हरेक महाराजाको महलमा मन्दिर
 अवश्य हुन्छ । त्यो पनि राधे-कृष्णको या लक्ष्मी-नारायणको या राम-सीताको । आजकल त गणेश,
 हनुमान आदिको पनि मन्दिर बनाइरहन्छन् । भक्ति मार्गमा कति अन्धश्रद्धा छ । अहिले तिमीले
 बुझेका छौ— वास्तवमा हामीले राजाई गन्यौं फेरि वाम मार्गमा गिछौं । अब बाबा सम्झाउनु हुन्छ—
 तिम्रो यो अन्तिम जन्म हो । मीठा-प्यारा बच्चाहरू ! पहिले तिमी स्वर्गमा थियौ । फेरि भर्दै-भर्दै
 तल आइपुगेका छौ । तिमीले भन्छौ— हामी धेरै उच्च थियौं फेरि बाबाले हामीलाई उच्च चढाउनु
 हुन्छ । हामी हरेक ५ हजार वर्षपछि आएर पढ्छौं । यसलाई भनिन्छ— विश्वको इतिहास-भूगोल
 दोहोरिन्छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी बच्चाहरूलाई विश्वको मालिक बनाउँछु । सारा विश्वमा तिम्रो राज्य
 हुन्छ । गीतमा पनि छ नि— बाबा हजुरले यस्तो राज्य दिनुहुन्छ, जसलाई कसैले छिन्न सक्दैन ।
 अहिले त कति विभाजन छ । पानीको लागि, जमीनको लागि झगडा चलिरहन्छ । आ-आफ्नो
 प्रान्तको सम्हाल गरिरहन्छन् । गरिएन भने त बदमासहरूले पत्थर मार्न थाल्छन् । उनीहरूले
 सम्झन्छन्— यी नव जवान पहलवान बनेर देशको रक्षा गर्नेछन् । त्यो बहादुरी अहिले
 देखाइरहन्छन् । दुनियाँको हालत हेर कस्तो छ । रावण राज्य हो नि ।

बाबा भन्नुहुन्छ— यो हो नै आसुरी सम्प्रदाय । तिमी अहिले दैवी सम्प्रदाय बनिरहेका छौ । देवताहरू
 र असुरहरूको फेरि लडाई कसरी हुन सक्छ ? तिमी त डबल अहिंसक बन्छौ । उनीहरू हुन् डबल
 अहिंसक । देवी-देवताहरूलाई डबल अहिंसक भनिन्छ । अहिंसा परमो देवी-देवता धर्म भनिन्छ ।
 बाबाले सम्झाउनुभयो— कसैलाई बोलीद्वारा दुःख दिनु पनि हिंसा हो । तिमी देवता बन्छौ त्यसैले
 हरेक कुरामा रोयल्टी हुनु पर्छ । खान-पान आदि न धेरै उच्च, न धेरै हल्का । एकरस । राजा आदि
 धेरै कम बोल्छन् । प्रजाको पनि राजामा धेरै प्यार रहन्छ । यहाँ त हेर के भइरहेको छ । कति
 आन्दोलन छ । बाबा भन्नुहुन्छ— जब यस्तो हालत हुन्छ तब म आएर विश्वमा शान्ति गर्छु ।
 सरकार चाहन्छ— सबै मिलेर एक होऊन् । हुन त सबै भाइ-भाइ हुन् तर यो त खेल हो नि । बाबा
 बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— तिमीले कुनै फिक्र नगर । अनाजको अहिले अभाव छ । वहाँ त अनाज
 यति हुनेछ, विना पैसा जति चाह्यो उति मिलिरहन्छ । अहिले त्यो दैवी राजधानी स्थापना गरिरहेको
 छु । मैले स्वास्थ्यलाई पनि यस्तो बनाइदिन्छु, जसले गर्दा कहिल्यै कुनै रोग हुँदैन, ग्यारेन्टी छ ।
 चरित्र पनि मैले यी देवताहरूको जस्तो बनाउँछु । जस्तो-जस्तो मन्त्री हुन्छ, त्यसरी नै उनलाई
 सम्झाउन सक्छौ । युक्तिसँग सम्झाउनु पर्छ । विचार लेख्न लगाउँदा धेरै राम्रो लेख्छन् । तर तपाईं
 पनि त बुझ्नुहोस् भन्यौ भने भन्छन्— फुर्सत छैन । ठूलो व्यक्तिहरूले केही बोले भने गरिबहरूको
 पनि भलो हुन्छ ।

२०७२ पौष ७ मंगलबार २२-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

बाबा सम्भाउनु हुन्छ- अहिले सबैको शिरमा काल खडा छ। आज, भोलि गर्दा-गर्दै कालले खाइदिन्छ। तिमी कुम्भकर्ण जस्तै बनेका छौ। बच्चाहरूलाई सम्भाउँदा धेरै मजा पनि आउँछ। बाबाले नै यो चित्र आदि बनाउन लगाउनु भएको हो। दादालाई कहाँ यो ज्ञान थियो र। तिमीलाई वर्सा लौकिक र पारलौकिक बाबासँग मिल्छ। अलौकिक बाबाबाट वर्सा मिल्दैन। यी त दलाल हुन्, यिनको वर्सा होइन। प्रजापिता ब्रह्मालाई याद गर्नु छैन। मबाट त तिमीलाई केही पनि मिल्दैन। म पनि पढ्छु, वर्सा हुन्छ नै एक हदको, अर्को बेहदको बाबाको। प्रजापिता ब्रह्माले के वर्सा दिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर, यो त रथ हो नि। रथलाई त याद गर्नु छैन नि। उच्च भन्दा उच्च भगवान् भनिन्छ। बाबाले आत्माहरूलाई बसेर सम्भाउनु हुन्छ। आत्माले नै सबैथोक गर्छ नि। एउटा देह छोडेर अर्को लिन्छ। जस्तै सर्पको उदाहरण छ। कुमालकोटी पनि तिमी हो। ज्ञानको भूँ-भूँ गर। ज्ञान सुनाउँदै-सुनाउँदै तिमीले कसैलाई पनि विश्वको मालिक बनाउन सक्छौ। बाबा, जसले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, यस्तो बाबालाई किन याद गर्दैनौ? अहिले बाबा आउनु भएको छ भने वर्सा किन लिँदैनौ? यस्तो किन भन्छौ- फुर्सत मिल्दैन। राम्रा-राम्रा बच्चाहरूले त सेकेण्डमा बुझ्दछन्। बाबाले सम्भाउनु भएको छ- मानिसहरू लक्ष्मीको पूजा गर्छन्, अब लक्ष्मीबाट के मिल्छ र अम्बाबाट के मिल्छ? लक्ष्मी त हुन् स्वर्गको देवी। उनीसँग पैसाको भीख माग्छन्। अम्बाले त विश्वको मालिक बनाउँछिन्। सबै कामना पूरा गरिदिन्छन्। श्रीमतद्वारा सबै कामना पूरा हुन्छन्। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) यी कर्मेन्द्रियहरूद्वारा कुनै भूल नहोस्- यसको लागि म आत्मा हुँ, यो स्मृति पक्का गर्नु छ। शरीरलाई देख्नु छैन। एक बाबा तर्फ अटेन्शन दिनु छ।
- २) अहिले वानप्रस्थ अवस्था हो यसैले वाणीदेखि टाढा जाने पुरुषार्थ गर्नु छ, पवित्र अवश्य बन्नु छ। बुद्धिमा रहोस्- सत्यको नाउ हल्लिन्छ, तर डुब्दैन्... त्यसैले विघ्नहरूसँग डराउनु हुँदैन।

वरदान:- नियन्त्रण शक्तिद्वारा एक सेकेण्डको पेपरमा पास हुने पास विद अनर भव

भर्खरै शरीरमा आउनु र भर्खरै शरीरबाट न्यारा बनेर अव्यक्त स्थितिमा स्थित हुनु। जति हंगामा हुन्छ, उति स्वयंको स्थिति अति शान्त हुनुपर्छ। यसको लागि समेट्ने शक्ति चाहिन्छ। एक सेकेण्डमा विस्तारबाट सारमा जाने अनि एक सेकेण्डमा सारबाट विस्तारमा आउने, यस्तो नियन्त्रण शक्ति हुनेले नै विश्वलाई नियन्त्रण गर्न सक्छन्। यही अभ्यासले अन्तिम एक सेकेण्डको पेपरमा पास विद अनर बनाइदिन्छ।

स्लोगन:- वानप्रस्थ स्थितिको अनुभव गर अनि गराऊ तब बचपनको खेल समाप्त हुनेछ।

✽ शब्दार्थ:- पास विद अनर= सम्मान सहित पास, स-सम्मान उत्तीर्ण। सदाबहार= बसन्त ऋतुमा जस्तै हरियाली।